

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упутницом неопоредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Вељку Рамада новићу, к. ц. агенту у Мотор. Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.
Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из четит слова по 4 паре за први пут, а за сваки даљав пут по 2 паре, из виших слова сразмјерно више.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: Д-р Мило Јовић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Пошто ће Предсједник Нашег Министарског Савјета Др. Лазар Томановић одсуствовати неко вријеме од своје дужности, то на основу чл. 7. закона о Краљевској Влади рјешавамо:

да Предсједника Нашег Министарског Савјета за вријеме његова одсуства заступа у дужности Наш Министар Унутрашњих Дјела Марко Ђукановић.

Предсједник Нашег Министарског Савјета нека изврши овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Д-р Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Предсједника Нашег Министарског Савјета постављамо:

за члана Државног Савјета, са годишњом платом од 3000 перпера, М. Карађузовића, досадашњег кадију.

Предсједник Нашег Министарског Савјета нека изврши овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Д-р Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Предсједника Нашег Министарског Савјета ријешили смо и рјешавамо:

да се Перку Р. Марковићу, члану Главне Државне Контроле — на основу чл. 21. закона о чиновницима грађанског реда — уважи оставка, коју је на државну службу поднио.

Предсједник Нашег Министарског Савјета нека изврши овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Д-р Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Предсједника Нашег Министарског Савјета постављамо:

за члана Главне Државне Контроле, са годишњом платом од 3000 перпера, Милоша Р. Марковића, досадашњег предсједника обласног суда у Никшићу, по потреби службе.

Предсједник Нашег Министарског Савјета нека изврши овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Д-р Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министара Војног постављамо:

за команданта II дивизије бригадира Блажа Бошковића, досадашњег команданта Белопавлићске бригаде.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.
Цетиње, 25. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни,
Бригадар сардар Ј. Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министара Правде, Заступника Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова постављамо:

У обласном суду на Цетињу:

за предсједника, са годишњом платом од 3000 перпера, Андрију Рађеновића, досадашњег врш. дуж. предсједника обласног суда у Бару; и

за члана, са годишњом платом од 2400 перпера, Милана Контића, досадашњег секретара I. класе Великог Суда, по потреби службе.

У обласном суду у Подгорици:

за предсједника, са рангом великосудије и платом од 4000 перпера годишње, д-р Секулу Дрљевића, досадашњег јавног правозаступника, по његовом престанку; и за члана, са годишњом платом од 1920 перпера, Сава Фатића, досадашњег секретара II. класе Великог Суда, по потреби службе.

У обласном суду у Никшићу:

за предсједника, са годишњом платом од 3000 перпера, Саву Драговића, досадашњег предсједника обласног суда у Колашину, по потреби службе; и

за члана, са годишњом платом од 2400 перпера, Рада Радовића, досадашњег члана обласног суда у Подгорици, по потреби службе.

У обласном суду у Бару:

за предсједника, са годишњом платом од 2640 перпера, Крста Јаблана, досадашњег члана обласног суда на Цетињу; и за члана, са годишњом платом од 1920 перпера, Ђукана Спасојевића, досадашњег секретара II. класе Великог Суда, по потреби службе.

У обласном суду на Андријевици:

за члана, са годишњом платом од 1800 перпера, Радисава Зековића, досадашњег секретара обласног суда у Колашину.

Наш Министар Правде, Заступник Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова нека изврши овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Заступник Министара Просвјете и Црквенијех Послова,
Мило Дожић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министара Правде, Заступника Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова, постављамо:

за секретара II. кл. Великог Суда, са годишњом платом од 1920 перпера, Владимира Ђ. Поповића, свршеног правника.

Наш Министар Правде, Заступник Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова нека изврши овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Заступник Министара Просвјете и Црквенијех Послова,
Мило Дожић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министара Правде, Заступника Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова, ријешили смо и рјешавамо:

да се Петар Вуковић, писар обласног суда у Бару на основу члана 49. закона о чиновницима грађанског реда, отпусти из државне службе.

Наш Министар Правде, Заступник Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова нека изврши овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Заступник Министара Просвјете и Црквенијех Послова,
Мило Дожић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министара Правде, Заступника Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се Милосав Шаковић, члан обласног суда у Подгорици, Ђуро Ивовић, члан обласног суда у Бару и Видак Вушовић, члан обласног суда у Никшићу, ставе, на основу члана 45. закона о чиновницима грађанског реда, у стање покоја са пенсијом, која им по годинама службе припада.

Наш Министар Правде, Заступник Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова и наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Заступник Министара Просвјете и Црквенијех Послова,
Мило Дожић с. р.Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Заступника Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова, Нашег Министара Правде, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се Марко Драговић, наставник ниже државне гимназије у Подгорици, на основу чл. 44. закона о чиновницима грађанског реда стави, по његовој молби, у стање покоја са пенсијом, која му по годинама службе припада.

Заступник Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова, Наш Министар Правде и наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министара Просвјете и Црквенијех Послова,
Министар Правде,
Мило Дожић с. р.Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Заступника Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова, Нашег Министара Правде постављамо:

за секретара прве класе Министарства Просвјете и Црквенијех Послова, са годишњом платом од 2400 перпера, Марка Вукосавића, досадашњег заступника надзорника западне школске области; и за писара прве класе истог министарства, са годишњом платом од 1440 перпера, Радомира Кривокапића, бившег учитеља.

Заступник Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова, Наш Министар Правде нека изврши овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министара Просвјете и Црквенијех Послова,
Министар Правде,
Мило Дожић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Заступника Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова, Нашег Министара Правде постављамо:

за заступника надзорника западне школске области, са годишњом платом од 2400 перпера и рангом који је раније имао, Пера С. Мартиновића, досадашњег члана обласног суда у пензији.

Заступник Нашег Министара Просвјете и Црквенијех Послова, Наш Министар Правде нека изврши овај указ.
Цетиње, 24. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министара Просвјете и Црквенијех Послова,
Министар Правде,
Мило Дожић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министара Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се бригадир Велиша Лазовић, управитељ зетско-брдске области, разријешити од те дужности.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
Цетиње 25. октобра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министара Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се бригадир Блажо Бошковић, управитељ никшићске области, разријешити од те дужности.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
Цетиње, 25. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министара Унутрашњих Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се Радован Дрљевић, секретар обласне управе у Колашину, на основу члана 45. закона о чиновницима грађ. реда, стави у стање покоја, са пенсијом која му по годинама службе припада.

Наши Министри Унутрашњих Дјела и Финансија нека изврше овај указ.
Цетиње, 25. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министара Унутрашњих Дјела, ријешили смо и рјешавамо:

да се Лука Кастратовић, писар прве класе Министарства Унутрашњих Дјела, додијелен на служби при обласној управи на Андријевици, на основу члана 49. закона о чиновницима грађ. реда, отпусти из државне службе.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.
Цетиње, 25. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министара Унутрашњих Дјела постављамо:

за секретара друге класе обласне управе у Колашину, Андрију Мрчарицу, до-

садашњег писара прве класе обласне управе у Подгорици, са годишњом платом од (1800) хиљаду и осам стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 25. октобра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за писара друге класе обласне управе у Подгорици Дуциана Ђурашковића, са годишњом платом од хиљаду и двије стотине (1200) перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 25. октобра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за писара друге класе обласне управе на Андријевици официра народне војске Милутина Оровића, са годишњом платом од хиљаду и двије стотине (1200) перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 25. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, ријешили смо и рјешавамо:

да се кап. Андрији Радовићу, шефу обласне жандармерије у Колашину, на основу члана 21. закона о чиновницима грађ, реда, уважи оставка, коју је поднио на државну службу.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 25. октобра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за писара друге класе управног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, Сава П. Иванишевића, досадашњег писара управе општине вароши Цетиња, са годишњом платом од (1200) хиљаду и двије стотине перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 1. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за писара капетаније Љуботињско-грађанске Шака Никова Кусовца, са годишњом платом од (600) шест стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 1. октобра 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за контрактуралног секундарног љекара при болници „Данило I“. Др. Евгенија

Хајдукијевића, са годишњом платом од (3000) три хиљаде перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 1. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Букановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Финансија и Грађевина, по саслушању Нашег Министарског Савета, а на основу члана 49. закона о државном буџету, ријешили смо и рјешавамо:

Одобрава се Нашем Министру Финансија и Грађевина, да може из буџетске партије 189. изузети 1000 (једну хиљаду) перпера ради повећања 128. партије буџета за 1911. год.

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Цетиње, 22. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Финансија и Грађевина, по саслушању Нашег Министарског Савета, а на основу чл. 22. Закона о државном новцу ријешили смо и рјешавамо:

На државним благајнама и у јавном саобраћају примаће се од дана овог указа: златници од 20 франака по перп. 1918
енглеске лире " " " " 2410

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Цетиње, 25. октобра 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

— Ријешеном господина Министра Финансија и Грађевина од 15. октобра т. г. под број 11664., а на основу члана 14. закона о чиновницима грађанског реда, оглашено је мјесто Јова Бартола, статистичара Министарства Финансија и Грађевина, за упражњено.

К броју 11664. Из канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, 20. октобра 1911. год., Цетиње.

— „Извјештавају се наши трговци, да је Краљ. Влада примила од Царско-Турске Владе обавјештење, да ће турске царинске власти при увозу предмета из иностранства захтијевати подношење *сертификата о поријеклу робе* све дотле док се у Турској буде примјенивала царинска такса од 100% по вриједности на робу талијинског поријекла“.

Из Канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, 22. октобра 1911. год. број 11753.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Њено Величанство Краљица са Њиховим Краљ. Височанствима Краљевићем Нашљедником, Књагињом Нашљедницом и Књагињом Ксенијом извезла се у четвртак у јутро дворским аутомобилима до Подгорице. У њиховој су пратњи били г. бригадир сердар Јанко Вукотић, министар војни, г. генерал-ађутант бригадир Митир Мартиновић, шеф дворске војне куће и г. капетан Благо Врбица, ађутант Њ. Кр. В. Књаза Нашљедника. У Подгорици су били радосно поздрављени и срдачно дочекани. Високи путници прво су се провозили кроз варош, а затим се Њено Величанство Краљица са Њиховим Краљ. Височанствима Књагињом Милицом и Књагињом Ксенијом извезла изван вароши до Смоковца, гдје је био окупљен народ из Куча и околине, поздрављајући одушељено високе путнике. Распитујући се о стању у народу и о материјалним приликама, а нарочито интересујући се за оне породице, које

су биле пострадале приликом прољетошњих догађаја у сусједству, Њено Величанство Краљица је благим материнским ријечима пострадале тјешила и богато их обдарила. Као и увијек до сада, дарезљива материнска рука Њеног Величанства и овом је приликом утрла многу сузу многим породицама, које су биле јако оштећене указујући помоћи и гостопримства свима онима који су из сусједних крајева пребјегавали међу њима. До дна душе потресен овом милостиvom пажњом присутни народ из Куча и околине при растанку је Њено Величанство Краљицу и Њихова Кр. Величанства Крагињу Милицу и Књагињу Ксенију поздрављао срдачним усклицима, топло им захваљујући и благосиљајући их.

За то вријеме Њ. Кр. Величанство Књаз Нашљедник се у Подгорици код љекара обавијештавао о стању колере у Зети и у околини, као и у самој старој вароши, последице чега се аутомобилом упутио и у Зету, да се на лицу мјеста увјери о стању обољелих, те је том приликом изразио љекарима своје задовољство што су енергичним радом успјели да ову опаку болест јако ограниче, препоручујући им да и у будуће настојавају, да народу што више припомогну.

Када се Њ. Кр. В. Књаз Нашљедник из Зете повратио причекао је Њено Величанство Краљицу и Њихова Крљ. Височанства и исто се вече на Цетиње повратили.

Отварање кадетског корпуса

У недјељу је на Цетињу на свечан начин извршено отварање Николајевог краљевског кадетског корпуса, који је смјештен у оном дијелу Биљарде, гдје је раније било Министарство Војно.

Око 11 сати прије подне, последице свете литургије, пред домом корпуса била је постројена војска на челу са музиком, а при уласку у дом дочекивали су госте г. пуковник Потапов, руски војни аташе, г. пуковник Владимир Николајевић Јегоријев, командант кадетског корпуса и руски официри, који су са службом у нашој војсци.

У сали, укусно окићеној тробојкама, емблемима и разним војничким написима, као и иницијалима имена Његовог Величанства Краља, гдје је извршено освећење, у два реда били су постројени питомци овог новог корпуса у нарочитој униформи, који одговара униформи наших официра.

Отварању је присуствовао Њ. В. Краљ Господар са Њ. Краљ. В. Књазом Нашљедником. Уз то су били присутни предсједник Краљевске Владе г. др. Л. Томановић са члановима Краљ. Владе, државни великодостојници и друге угледне личности, као и официрски кор. Од стране царско-руског посланства био је г. посланик Арсенијев и секретар г. Обнорски. Уз то је био присутан и турски војни аташе г. Асим бег.

По свршеном освећењу Њ. В. Краљ Господар држао је овај говор:

Господо,

Благословом Божјим и дарезљивошћу Мојега најбољега и најљубљенијега пријатеља и добротвора Њ. В. Цара Николе данас се отвара нова школа у Црној Гори.

Наши млади синови у којој ће изучавати војне науке за добро и најпредак Домовине. Она је први мушки интернат у нашој Отаџбини. Снабђевена је свијема материјалним потребама, добрим наставничким особљем, као и мудро и брижљиво управом.

Ови услови и даровитост црногорске младежи јамче Ми за добар

усијех цијељи, ради које је основан кадетски корпус.

Радосна срца већ у души видимо Моје добре и учене младе официре, које ће нам дати ова млада школа. Гледам их како из ње излазе усавршени у савременим војничким наукама и у исто вријеме оличени у идеалима и осјећањима Мојега народа. У њима ће Моја храбра војска добити поткрпељена и пољте, те ће отаџбина за исту везати још јаче уздање.

Нека буде срећан и усијешан рад ове школе!

Отварајући кадетски корпус, Ја вас позивам да ускликнемо:

Живио Цар Никола II! Живјела Русија! Живјела Моја храбра војска! Живјела Црна Гора!

Трократни усклици проламали су салу и далеко су се орили, када је царско-руски посланик г. Арсенијев ускликуо: да живи Њ. В. Краљ Никола, што је бурног и одушевљеног одзива нашло међу присутнима.

Тада је г. пуковник Потапов, царско-руски војни аташе, држао пред Краљем Господаром овај говор:

„Ваше Величанство,

Јутрос сам примио од царско-руског министра војног телеграфско наређење да приликом отварања кадетског корпуса изразим најдубље жеље од стране Његове Преузвишености, како за овај корпус, тако и за цијелу братску црногорску војску.

С искреном радошћу примиће данас и сва руска војска глас о отварању на Цетињу једног војног васпитног завода за синове црногорских орлова. Тај глас биће тим радоснији за сваког Руса што је по жељи Вашег Величанства постављена нова чврста веза између Црне Горе и Русије тим: што на челу овог завода стоји један руски пуковник, а што ће у васпитном раду примати учешће још неколико лица — такође руских официра.

Ваше Величанство!

За вријеме Ваше дуге срећне владавине имали сте безбројно пута прилику увјерити се лично о оним осјећајима најсрданије љубави и најдубљег поштовања, које има сваки Рус за узвишену особу Вашег Величанства, за цијелу Вашу Узвишену породицу и за братску Црну Гору.

Господару!

Као представник братске руске војске и као првопретпостављени старјешина оног, који сад стоји на челу овог корпуса, ја узимам слободу да засвједочим Вашем Величанству, да су истим осјећајима најискреније љубави и најдубљег поштовања на спрам Вашег Величанства пуни сви они руски официри, којима је сад повјерено васпитање црногорске младежи у овом корпусу.

Ти осјећаји послужиће као најбоља и најсигурнија гаранција да ће у овом корпусу бити с братском љубављу његоване оне природне војничке врлине Црногораца, које су под мудрим руковањем Вашег Величанства високо уздигле у свијету углед Црне Горе.

Ваше Величанство може бити увјерено у то, да се васпитање у овом корпусу налази у добрим, поштеним, сигурним и вјештим рукама и да ће се помоћу тога васпитања у младим питомцима овог корпуса учврстити појмови и осјећаји части, добра и правде, а њихова и без тога велика љубав и оданост Пријестолу и Отаџбини постаће безгранична.

Ваше Величанство,

Овај корпус може испунити свој узвишени свети задатак само под условом ако Ваше Величанство буде стално указивало њима Вашу милостиву пажњу и очинску бригу.

Нека сачува Свемогући Ваше Величанство у потпуном здрављу до оног доба кад ова дјеца у ствари покажу, да је њихово васпитање било корисно за Отаџбину, а она сама да су достојна Ваше милости. Живио Краљ Господар!

Усклик: Живио Краљ Господар прихватили су одушевљено сви присутни и он се раздрагано разорио кроз цијелу салу.

Након тога пошло се у салу, где је за госте приређена врло богата закуска.

Њ. В. Краљ са Њ. Краљ. В. Књазом Нашљедником посадио се у чело стола, даље царско-руски посланик са секретаром, министри, великодостојници и тако редом. Том приликом је Његово Величанство Краљ подигао здравицу у част Њ. Им. В. Руског Цара, која је трокатним усклицима била пропраћена.

Испред подне се Њ. В. Краљ Господар са Њ. Краљ. В. Књазом Нашљедником опростио са царско-руским војним аташеом г. пуковником Потаповом и г. г. руским официрима, па је и том приликом пожелио корисан и успешан рад кадетском корпусу, у који се полажу најљепше наде.

Гости су се на закуски задржали у најбољем расположењу и послије тога.

Николајевски краљевски кадетски корпус стоји под управом г. пуковника Владимира Николајевића, Јегоријева, који је у корпусу командант. Г. капетан Влаховић је четни командир и инспектор школе, а г. поручник Јермилијанов је управитељ економије. Њима су придодати и два руска подофицира, од којих је један помоћник економи, а други се стара о реду у заводу. Наставници су наши официри и наставници овдашњих државних завода.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Забрањен извоз. Наредбом Високе Порте забрањен је извоз из Скадра у Арбанији свију предмета прве потребе, као: жита, овса, јечма и стоке за клање.

Колера. У нашој земљи опет се појавила колера. Избила је прво у Зети у пограничним мјестима. Не схватајући је озбиљно, сељани прве случајеве нијесу пријавили властима него тек онда када су настала умирања. Зато су тамо изаслани одмах лекари, као и стручњаци са стране: бактериолог г. Сризвер и његов лаборант г. Душек. Тако су сада тамо и од стране санитета и од власти предузете све мјере предострожности како се ова разна болест не би даље ширила и оболелима потребна лекарска помоћ указивала. Од оболелих у Зети неколико је умрло и у посљедње вријеме се само један пов случај појавио. И у Црмници, на Блату, у селу Сеоцима оболео је један под сумњивим знацима. И на Ријеци је један оболио, али његово стање здравља креће се на боље. Исто тако појавио се сумњив случај и у селу Кликовачи крај Спужа. До сада је у свему у нашој земљи било 47 оболелих од колере, од којих су 21 умрли. — Поводом тога од стране власти наређено је, да се строга пажња води о стању здравља у народу у свима крајевима, те су предузете све потребне мјере предострожности како се не би ова опака зараза ширила. Како је утврђено да је колера у нашу земљу пренесена од стране контрабандиста између Скадра и Зете, то је наређено да се строг надзор и на граници води.

Поводом вијести о колери са Ријеке добијано ово саопштење:

Обољеи под сумњивим знацима зове се Марко Михаиловић, родом из Братоножића. Као столар до прије петнаест дана радио је на Цетињу на згради болнице. Са Цетиња је отишао на Комане. Из Комана је прије неки дан дошао преко Подгорице на Ријеку код брата, где му је позлило. Чим је општинска власт дознала да Марко повраћа и да има пролив, његов је стан изолован и позван лекар, који му је потребно помоћ указао. За њега је утврђено да болује од колере. Обољелом је кренуло на боље и по увјеравању лекара, оздравље. Остало становништво на Ријеци је у добром здравственом стању, али су ипак све потребне мјере предострожности предузете, као и свуда у цијелој земљи.

Холандези у нашој земљи. У нашем листу било је неколико пута говора о оној групи Холандеза, који су у нашу земљу дошли да проуче природна блага њена и да предузму рад на експлоатацији руда и шума. Како су, путујући и по најудаљенијим крајевима наше земље, имали прилике да се и лично увјере, да се врло корисно могу експлоатирати природна блага наше земље, то је г. барон де Крјуф, који је са овим стручњацима из Холандије дошао, поднио молбу за концесију руда и шума у Црној Гори, која му је и дана. Господин барон де Крјуф са својим секретаром г. Н. Калваријасом отпутовао је у суботу изјутра са Цетиња за Холандију, где ће учинити све потребне припреме како би у што краћем времену ово ново предузеће отпочело рад. Овај нови црногорско-холандски синдикат почеће на широј основи свој рад и уз најглавнија индустријска предузећа — експлоатација руда и шума — радиће и на другим индустријским гранама, као год и на увођењу комуникација, електричне снаге и т. д. што ће бити од несумњиве користи по нашу земљу.

Мјере предострожности. Да би се свако даље ширење колере благовремено спријечило и да се не би становништво доводило у опасност издаде су од стране санитета у свима крајевима, где је год до сада сумњивих случајева обољења од колере, најстрожије наредбе ради очувања народног здравља. Тако је крај осталих наредба и Краљ. Министарство Унутрашњих Дјела још 16. ов. м. забранило у свима крајевима, где је било заразе или где је било сумњивих случајева, скупове, забаве, многобројно посјеђивање кавана, и т. д. као год што су и по школама обустављена предавања. Услед тога у Подгорици неће ни 26. ов. м. бити свечано освешћење заставе тамошњег пјевачког друштва „Бранко“, него је одложено до боље прилике.

Статистика увоза и извоза. Из статистичког прегледа царинског увоза и извоза робе, који је издало Кр. Министарство Финансија и Грађевина за 1905.—1910 г., види се, да је у 1910. години увезено из иностранства робе у вриједности перп. 8,166,661. а у 1909. години у вриједности перп. 6,181,369; у 1910. година увезено је робе у иностранство у вриједности перпера 2,391,623. а у 1909. години увезено је било у вриједности перпера 2,435,550.

Овај преглед Министарство је штампало на српском и француском језику у засебном изводу.

ТЕЛЕГРАМИ

Цариград, 16. октобра. — „Јени Газета“ јавља да су били нови сукоби 12. октобра близу Азизи између турских и италијанских трупа. Како су Турци добили помоћ од 800 арапских коњаника, Италијанци су се повукли. У томе сукобу Италијани су имали 16 мртвих, а од стране турске један каплар и 2 Арапа убијени су, и 12 војника и Арапа рањени. — Према вијестима „Сабаха“ за вријеме бомбардовања Дарне све су куће порушене и варош је била предата пљачкању.

Рим, 16. октобра. — Агенција Стефани из Триполиса јавља, да је око 2 сата ноћи 15. октобра био нов напад али без великог значаја. Нападаци су били одбијени, али око 4 сата опет су навалили, када су поново били одбијени.

Напољ, 17. октобра. — Принцеза Аоста отпутовала је за Триполис на броду Црвеног Крста.

Цариград, 17. октобра. — Министар спољних послова добио је телеграм од отоманског консула у Малти, у коме јавља о главном нападу турских трупа противу италијанских позиција у Триполису, при чему су Турци однијели побједу. Овај телеграм нема никаквих детаља о губитцима на обију страна. — „Сабаха“ јавља да су се Италијанци, који су јуче напали Турке, повукли у највећем неред, изгубивши 300 мртвих и 700 рањених.

Цариград, 18. октобра. — „Танин“ публикује телеграм, који је добио на поноћи од стране посланика Рахми беја, који се налази у Триполису, у коме се саопштава, да Италијанци нијесу могли дати отпора турском јуришу и да су се повукли у својим шанчевима у ва-

роши. Турци су том приликом заузели 10 фортификација близу вароши, а само још три остају у италијанским рукама. Италијанци су оставили велику количину муниције, хране, топова и пушака. Арапи су се борили са необичном храброшћу и непрестано манифестују своју оданост калифу. Рахми беј се нада да ће Триполис бити узет.

Рим, 19. октобра. — Агенција Стефани јавља, да су оригиналне турске новости, које су растурене у иностранству као да су италијанске трупе претрпјеле поразе, сасвим неистините. Те вијести нијесу пуштене с политичког гледишта, него ради спекулације на берзи.

Цариград, 19. октобра. — „Сабах“ јавља да је био нов сукоб близу Бенгазије, али је резултат непознат. — „Сабах“ публикује декларацију великог везира, која наговјештава да се продужују преговори с великим силама односно Триполиса и да је преговорима сврха, и да се одржи Султанов суверенитет. — Војни министар публикувао је телеграм команданта Триполиса, који гласи, да су добровољци 26. октобра учинили свеопшти јуриш противу италијанских позиција и потисли неке линије италијанске војске, када су нападачи стигли између дрвећа до саме вароши. Десно крило италијанске војске последије подужег и очајног отпора, сломљено је а за њим и цијела одбранбена непријатељска линија, која је била потиснута до задњих граница. Посљедице овога су биле, да су Италијанци напустили своје позиције и побјегли, када су их добровољци заузели и предузели мјере да потјерају непријатеље, који су били у бјегству, служећи се брдском артиљеријом и митраљезима, као и ватром пјешадива. При овоме окршају турске су се трупе очајно бориле. Губитци непријатељски непознати су, а Турци су имали 40—50 мртвих и 100 рањених. У допуну овога телеграма према извјештају Нешет бега Италијанци су се задржали у позицијама до 15. октобра у ноћ и онда су их напустили. Према овоме извјештају број рањених Турака износи на 150. Војни министар је упутио циркулар команданту корпусу, у коме је нагласио храбри јуриш од стране Турака и заузеће двије фортификације у Триполису, велике губитке непријатеља а такође и заузеће велике количине ратног материјала, као и да су се многи италијански заробљеници сакрили у варош и да борба још траје. Војни министар нада се, да ће ускоро саопштити и само заузеће Триполиса. Ђамил Паша отпутовао је за Египат.

Цариград, 20. октобра. — У 7.50 у вече министар војни је публикувао вијест о продужењу борбе у Триполису. Вијести да су Турци заузели варош, нијесу службено потврђене. — Предсједник парламента прочитао је телеграм од 15. октобра, који је добио од посланика Ђебе Лигарбија, који је учествовао у биткама, у коме, крај осталог, каже да је стигао прекинског с добровољцима на борбене линије, где је био ужасан окршај, који се завршио тиме што су Италијани отјерани са својих позиција. Данас, вели он, морамо с помоћу Бога у Триполис.

Лондон, 21. октобра. — Рајтеоров биро из Малте јавља, да су сви италијански бродови напустили Триполис и да изгледа, да су се упутило у турске воде.

Триполис, 21. октобра. — Агенција Стефанија јавља: Синоћ су се непријатељи појавили на одбранбеним линијама 82 пешадиског пука, али су се повукли у мору. — Брод „Карло Алберто“ бом-

бардовао је непријатељску артиљерију и ућутао их је. — Јутросу непријатељи бомбардовали Сансефес и позицију Сидриместри. — Из добрих се извора дознаје, да је Арапима нестало животних намирница и муниције. — Јутрос у пет сати од стране непријатеља испалено је неколико топовских метака противу италијанских линија. Пуцњава је престала у 9¹/₂ сати. — Агенција Стефани демантује вијести да су биле битке у варош 17. или 18. октобра и да влада о томе није дала никакве комуникације штампи.

Триполис, 22. октобар. — Агенција Стефани јавља да је јучерашњи дан и ноћ прошла у миру. Јутрос су била неколико инцидента без велике важности на пређашњим линијама. — Ситуација у Хомсу, Бенгазији и Тобруку непромијењена је. — Страни војни аташеи посјетили су позиције и одушевљено су се изразили о предузетим мјерама за одбрану.

Рим, 22. октобар. — Министарски савет је јуче ријешавао о томе да позове под заставу 1889. класу. Пошто се налази доста војске у Триполису и Ђиринаици влада је нашла за потребно да се пошље за другог команданта војске генерал Флугони. Влада је одлучила да мобилише и друге трупе тако, да буду спремне за полазак чим то буде потребно како би се битка повела са највећом енергијом.

Цариград, 23. октобар. — Тврди се, да је министарски савет ријешило да у случају ако би Италијани учинили напад на Архипелаг, сви ће Италијани бити истјерани из отоманске царевине. — Војни министар добио је телеграм од команданта Триполиса, у коме саопштава, да су турске трупе напали Италијане заједно са добровољцима. Том приликом су Италијани имали 105 мртвих, а Турци 7 мртвих и 40 рањених.

Цариград, 24. октобар. — Према једном телеграму од 21. октобра, Турци су понова напали на италијанске трупе и однијели побједу. Заузели су касарну, а такође и 4 топа, 2 митраљеза и велику количину муниције и хране. — Муслимани у Тунису прокламовали су бојкот противу Италијана.

Рим, 24. октобар. — Агенција Стефани јавља из Триполиса, да је стање непромјенљиво. Јуче је био мали напад од стране Турске у Хомсу, али су били одбијени. Један је при томе убијен. Изгледа, да ће италијанске трупе отићи у унутрашњост Триполиса и да неће наићи на јак отпор.

Списак странаца приспјелих на Цетиње од 15. до 22. октобра 1911. год.

Гранд Хотел: Карло Камбли, инжењер и А. Манер, хотелијер из Гатауа; Георг Бахингер, приватни из Лугана; Р. Стривер, лекар из Беча; Ф. Душек, лекар из Беча; М. Провисионал, трговац из Бариа; А. Јошнер, професор из Минхена с г-ђом; Косто Ђуровић, трговачки путник из Беча; Виктор и Емил Клајн и Лудвиг Ледерер, лекар из Карлсбада; Мелко Радуловић, професор из Дубровника; С. Наке, директор из Лугарна; С. Харнат, хотелијер из Лондона; П. Кристоридис, приватни из Трста; Оскар Херцер, официр из Дубровника с г-ђом; Јулијус Сорака, официр из Дубровица; Карло Кантони, трговац из Трста; Д. Росовски, трговачки путник из Б. Пеште; Виљем Бурмestre, приватни из Њу Јорка.

Хотел Рајнвајн: Јохан Криста, официр из Беча; Митар Давидовић, поседник из Паштровића; Јулијус Цакнуски, трговац из Беча; Ђон Коља, трговац из Скадра; Ђорџис Марулис, трговац из Атине; Петри Фонтанот, трговачки путник из Трста; Стево Микијељ, приватни из Грља; Ташко Начић, трговац из Крушева; Милан Хуверт, лекар из Зареба; Мула еф. Хаџалић, чиновник из Сарајева; Деметријус Солини, чиновник из Беча; Милан Буј, студент из Котора; Кармело Оливо, кордиста из Трста и Петар Кичи, трговац из Скадра.

ПОЗИВ

У извршењу рјешења потписатог Суда од 12. октобра ове године, број и ознака доњи, овим се позивају пресумтивни наследици Илије Маркова Филиповића из Добрског Села, који је, служећи дуго као телеграфски чиновник у Србији, 5. маја ове године умро у Биограду, не оставив након себе порода нити у опште кога од породице му, да се са легализираним документима за доказ, да су они прави наследици заоставштине пок. Илије, пријаве овом суду најдаље за три мјесеца дана од данас, послје ког ће се рока заоставше имаће реченог Илије уступити пријављеним наследицима по праву репрезентације.

Број 4654—II—1911—36.
Цетиње, 21. октобра 1911 год.
Краљ. Обласни Суд
за предсједника, судија,
Р. 128, бр. 850, 1,1
Кр. С. Јаблан.

ОБЈАВА

Поштанско-телеграфско одјељење од 1. јануара 1912 г. издаје под закуп пренос поште дилижанским колима између Бара и Улциња и ставља до знања заинтересованима, да ће за исти држати у својој канцеларији јавну лицитацију 20. новембра ове године од 10 до 12 сати прије подне. Лицитантима се ставља до знања да се овај пренос издаје под овим условима: Свакодневно ће путовати двије дилижансе, једна из Бара за Улцињ, а једна из Улциња за Бар, по распореду који буде пошт.-телегр. одјељење издало.

Одјељење ће плаћати подузимачу сваког мјесеца дванаести дан излицитиране годишње субвенције и преко тога уступити му и приход од подвоза дилижансом, који ће бити по 4 перпера од особе. Подвозни билети издаваће се само код поштанских станица у Бару, Ст. Бару и Улцињу, а приход од истих предаваће се сваког првог и петнајестог од мјесеца подузимачу.

Путници ће имати право носити собом 20. кгр. пртљага, од којих 10 бесплатно, а на 10 плаћа по 4 паре од кграма.

Подузимач је обавезан потписати правилник о возњи, који ће бити упућен на то да осигура тачност превоза за пошту и путнике.

Уговор са подузимачем начинити ће се за четири године са отказом од три мјесеца прије истека истога.

Сваки је лицитант дужан положити кауцију 5000 перпера у готовом новцу или 10.000 перпера у непокретности.

Пошт.-телегр. одјељење задржава себи право да и понудиоцу најниже цијене не уступи пренос поште, ако му иста не би била повољна.

Одјељење ће се такође преко надлежних власти најозбиљније бринути да се пут у добром стању обдржава.

П. т. број 11483. — Из Поштанско Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, 21. октобра 1911. на Цетињу. 1,5

Судска обзнана

Пресудом Кр. Обласног Суда у Никшићу од 3. октобра, тек. год. број 474—V—1909.—78 Живко Ђ. Милић, из Крњаче, осуђен је на десет година робије, без окова, у Центр. Казн. Заводу у Подгорици, због извршеног убиства над Пантом Милићем дана 9. јуна 1909. год., и да се од његове имовине наплате сви парнични трошкови.

Пошто је Живко Ђ. Милић пребјегао у Америци, то је у смислу § 298. закона о поступку судском у кривичним дјелима и пресуда донесена у његовом одсуству, а за браниоца му је био правозаступник Радисав Лучић.

Број 474.—V—1909—78. Из Канцеларије Кр. Обласног Суда у Никшићу, 14. октобра 1911 год. у Никшићу.

ОГЛАС

Блажо Марков Вукославчевић из Улциња, јавио се последњи пут својој породици 20. марта 1910. из Калифорније, те се моли сваки, који би што знао о поменутом да изволи што прије извјестити ово Министарство.

Број 4107. Из канцеларије Кр. Министарства Иностранних Дјела, 6. октобра 1911. на Цетињу. 33

Службени огласи

ОГЛАС

У извршењу наредбе Краљ. Обласног Суда у Никшићу од 26. јула 1911 год. број 3364—IV—1911—960.

Износи се на јавну продају доље описана непокретност Новице Николина Копривице из Бањана, за наплату дуга прве Никшићке Штедионице, која је процијењена перпера 4500. — Продаја ће се

извршити у канцеларији потписатог Суда. — За продају су одређена три рока: 25. октобра, 25. новембра и 15. децембра 1911 год. од 8 пред подне па до 5 послје подне.

На првом року непокретност неће се уступити испод процијењене вриједности, а на другоме року хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене. Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% процијењене вриједности.

Позивају се сви они који на непокретност имају какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве Суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

I. 5 коса ливаде, 12 листобера горе, звано „Баљачки-до“. Граничи се од истока и сјевера с имовином Тоше Р. Копривице, од запада с имовином Марка Ј. Копривице, од југа с имовином Машута Станишина, Новице Мићкова и Панта Максимова Копривицама.

II. 2 рала орачице, 2 косе ливаде и 1 листобер горе, звано „Рукавице“. Граничи се: од истока са путем племенским, од запада и југа с имовином Ђока К. Копривице, од сјевера с имовином Николе М. Копривице и водопојом.

Број 477—323—1911.
Велимје, 16. октобра 1911 год.
Краљ. Капетански Суд,
врш. дуж. капетана
Р. 240. број 845. 1,1 пор. М. Баћовић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Милете Ђ. Брајовића, из Косића у „Сгросулиће“ извршиће се 25. Јануара 1912 год. — Види Оглас у 36. броју „Гласа Црногорца“ ове год. —

Број 567 ех 1911 242—1910.
У Доњем Селу, 18. октобра 1911 год.
Кр. Кап. Суд,
кап. Н. Драговић.
Р. 49. бр. 847 1,1.

Приватни огласи

ОГЛАС

ЦРНОГОРСКА ПИВАРА „ОНОГОШТ“
У НИКШИЋУ

држаће на 30. октобра о. г. у својој канцеларији лицитацију на своја два теретна воза су 6 добрих коња.

Ко их жели купити, или поједини кар нека изволи тога дана присуствовати на лицитацији.

Услови за плаћање су уз готово, а по жељи купца даће се и на чекање уз добру гаранцију.

у Никшићу, 17. октобра 1911.
Р. 65, бр. 840, 1,2 УПРАВА ПИВАРЕ „ОНОГОШТ“

ОБЈАВА

На дан 6. (шестог) Новембра о. г. Никшићко Трговачко Акционарско Друштво даваће путем инканта превоз своје робе Плавница—Никшић и обратно.

Ко жели учествовати треба да поднесе гаранцију у акцијама или непокретнинама у вредности од Перп. 2000. —

Никшић, 13. октобра 1911. год.
Р. 50, бр. 839, 1,2 УПРАВА.

ОБЈАВА

Управа Подгоричке Банке у Подгорици

објављује да су се 124 акције њеног завода изгубиле на пошти између Прага и Београда.

Сходно наређењима чл. 13. банчиних правила, амортизују се изгубљене акције путем јавности.

Акције су гласиле на име.
Богдана К. Ђетковића Подгорица број 924/28, 2170/2210, 4924/28.

Николе Б. Ђетковића бр. 212/23, 3017/19, 2816/18, 4212/23, 2076.

Сава Б. Ђетковића број 3406/12, 3293/4, 3246, 3610, 3658.

Иване Б. Ђетковића број 2211/20.

Госпаве Б. Ђетковића број 2221/30.

Велике Б. Ђетковића број 2231/40.

Позива се сваки онај који би горње акције нашао или што о њима знао, да то достави Управи у року 14 дана иначе ће се власницима по истеку горњег рока издати дупликати.

Р. 130, бр. 848, 1,2 УПРАВА ПОДГОРИЧНЕ БАНКЕ.

ОБЈАВА

Овим стављам до знања свима и свакоме: да ни за какве дугове и рачуне моја сина Ђетка Бајова Гардашевића, који се налази у Сјеверној Америци, моја имовина не одговара ни у коме случају, пошто је исти одијељен од мене назад 8 година.

Чево-Убли, 7. октобра 1911. год.
официр Бајо Грујичин Гардашевић.
Р. 53, бр. 813, 2,3

ЗАХВАЛНОСТ

Наша браћа Црмничани уз припомоћ наше браће Црногораца и друге браће Срба побуђени љубављу спрам свете цркве и опште у свакој прилици спрема нашег драгог Отачества послаше нам из Америке, преко нашег брата Вида Вукославчевића, за украс цркве Св. Оца Николе на Попратници ове прилоге:

По долара 6: Видо Вукославчевић, Нешко Милетић; по долара 5: Илија И. Војводић, Нико Ђ. Војводић, Томо Ђ. Милић, Васо К. Вујовић, Васо И. Лекић, Ђуро Јововић, Андрија Пламенац, Ристо Пламенац, Никола Машановић, Мило Стојановић, Михаило Р. Вујачић; по долара 4: Нико Јоков Машановић; Браћа Вукославчевићи: Симо Гајо и Јован заједно долара 11; по долара 3: Мило Ђонович, Косто Клинчић; по долара 2:50: Лука Поповић; по долара 2: Крцун Вујовић, Марко Поповић, Видо Вуксановић, Јоко Вуксановић, Нико П. Ђуровић, Илија С. Ђуровић, Милан Поповић, Нико Барјамовић, Марко Ранчевић, Мато Минола, Андрија Вучевић, Марко Љешевић, Никола П. Вулићевић, Лука И. Роловић, Нико Роловић, Машан Црнојевић, Саво Копитовић, Јоко Ђонович, Томо Ђонович, Томо Ременковић, Мило Перовић, Јован Вујовић, Ђуро Марковић, Јово Марковић, Лабуд Пламенац, Саво Клинчић, Блажо Прља, Стеван Поповић, Митар Ђонович, Никола Грабовица, Петар Перазић, Стеван Т. Црнчевић, Илија П. Црнчевић, Васо Томовић, Иво Радовић, Јоко Лаличић; по долар 1: Јоко Вујовић, Мило Вујовић, Лука Вуксановић, Мато Петрановић, Ристо Михаљевић, Илија Драшић, Косто Савић, Илија Перовић, Лабуд Гојнић, Ђуро Л. Томашевић, Филип Јанковић, Перо Војводић, Саво Доброковић, Иво Н. Вукчевић, Саво М. Ђуровић, Томо Вуленковић, Обрем Вучуровић, Стево Л. Стојановић, Петар Јоветић, Митар Ђуровић, Илија Алексић, Лука М. Масоничић, Стив Арбунаци.

Горњи новац потпуно је примљен и утрошиће се по жељи прилагача на украшење цркве Св. Оца Николе на Попратници.

Вјечно благодаримо нашој драгој браћи, молимо се Свемогућем Богу и Св. Николи, да здраво буду са цијолом драгом браћом Црногорцима у далеке крајеве свијета и да се здраво и весело поврате у своју драгу Отачину, на задовољство својих и свакога и своје драге домовине. Шаљемо братски поздрав и захвалност.

Попратница, 21. октобра 1911 год.
Одборници храма Св. Николе:
Ристо Вукославчевић и Јоко Милетић.
Р. 330, бр. 849, 1,1

БУТИГА као на најљепше мјесто издаје се од 1. новембра под Ђирију, Катунска улица број 42, у средини вароши, према кућа Пламенчевић. Извјешће у истој.
Р. 25, бр. 844, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Под притиском големих туге и жалости, која нас снађе приликом смрти нашег драгог брата мужа, оца и ђевера —

† Велише Станића

који се на 15. октобра ове године, у пуној мушкој снази у 35-ој години свога младог живота после десето-дневног боловања пресели у вјечност; те овим путем сматрамо за особиту дужност изјавити нашу благодарност онијема, који приликом болести нашег брата посјетише.

Искрена хвала војничком лекару г-ну д-ру Ђорђији Сужњевићу на заузимање, да нам милог брата из чељусти смрти избави.

Хвала једном свјештенству: г. г. проту Душану Петровићу и попу Јоку Лековићу, који покојника по хришћанском обреду опојаше и до вјечне куће испратише.

Хвала грађанству вароши Подгорице обојег пола, који онако у великом броју покојника до вјечне куће испратише, и са тијем нашу тугу ублажише.

Хвала рођацима и пријатељима: с Д-града, Љешкопоља и Зете, који на глас смрти покојника, не жалећи труда, похиташе у великом броју, да нам саучешће изјаве и спровод увеличају.

Хвала нашем првом подгоричком Пјевачком Друштву „Бранко“, који при спроводу онако свечано похиташе, и црквеним пјевањем покојника до вјечне куће испратише.

Хвала свијема онијема, који нам из унутрашњости и са стране телеграфично саучешће изјавише ње их је било у великом броју, те нам тугу ублажише.

Још једном свима и свакоме нека је наша доживотна благодарност, и незаборавно признање, који нам ма којим путем изјавише саучешће, те нам ублажише тугу и вјечито задужише.

Подгорица, 18. октобра 1911 године.
Ожалошћени: браћа **Перо, Саво и Јевто**; сурруга **Босилка**; шћер **Златана**; сестре: **Васа и Велика**; снахе: **Наста и Јелена** — са осталом породицом.
Р. 254, бр. 846, 1,1

БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти и погребна нашег незаборављеног родитеља

† пола ВИДАКА ПОПОВИЋА,

који умрије 29. прошлог мјесеца у 78. години свога живота, указато нам је необично велико саучешће у нашој преголемој тузи, за шта се сматрамо дужнима и овим путем се топло заблагодарити.

Најоданије благодаримо: *Њиховим Величанствима Краљу Господару и Краљици* на изјављеном нам саучешћу; *Њег. Краљ. Височанству Нашљеднику Пријестола Краљевићу Данилу* на изјављеном саучешћу и на учешћу у спроводу преко личног Му ађутанта; *Њег. Краљ. Височанству Књазу Мирку* на похађању покојника у болести и на личном учешћу у спроводу и *Њег. Краљ. Височанству Књазу Петру* на изјављеном нам саучешћу.

Веома смо захвални Његовом Високопреосвештенству госп. Митрополиту Митрофану, који, чувши за смрт покојникову похита нашем дому, те нам изјави саучешће и над покојником одржа помен, као и г. г. свештеницима: протојереју Крсту Матановићу, протођакону Филипу Радичевићу, Луки Лопичићу, Јагошу Николићу, Илији Јовићевићу, Мирану Вукићу, Крсту Поповићу, Стевану Дрецу, Симу Мартиновићу, Ђуру Пејовићу, Милу Јовићевићу и ђакону Иву Калуђеровићу, који опијело и спровод извршише са почастима, које умрлом свештенику припадају.

Хвала мјесним љекарима, а особито г. г. д-ру Божићу Перазићу и д-ру Станку Матановићу, који се око покојника у болести својски заузимаху.

Братска и пријатељска хвала: грађанству вароши Цетиња, које листом, без разлике пола и положаја, обилази у овој прилици наш ожалошћени дом и покојника испрати до вјечне му куће; браћи Доњокрајцима, Доњопољанима, Бајицама, Конаџијама, Добрљанима, Цеклињанима, кумовима, знанцима и пријатељима са Ријеке Црнојевића, из Подгорице, Голубоваца и Сеоца, који добив жалосну вијест, похиташе нам, те покојника искрено ожалише и спровод му увеличаше.

Хвала г. г. наставницима и ученицима оvd. Гимназије, Богословско-Учитељске и основних школа и Радничком Пјевачком Друштву, који учествоваше у спроводу, те исти својим присуством и пјесмом сјајно увеличаше.

Хвала свијема нашим знанцима и пријатељима, који не могавши нас походити у овом жалосном случају, са свих крајева Црне Горе и са стране изјавише нам саучешће телеграфски и писмено.

Поново нека је наша искрена хвала свијема и свакоме, који овом приликом ма како учествоваше у нашој превеликој жалости.

Цетиње, октобра 1911. године.

Ожалошћени синови:

Шпиро, Ристо и Андрија

с породицом.

П. п. број 852, 1,1